

Binnen de vaste commissie voor Defensie bestond bij twee fracties de behoefte de minister van Defensie enkele vragen en opmerkingen voor te leggen over zijn brief d.d. 16 juni 2010 inzake de verkoop van landmachtmaterieel aan Jordanië (Kamerstuk).

De minister heeft op de vragen en opmerkingen geantwoord bij brief van 2010. De vragen en opmerkingen van de fracties en de antwoorden van de minister zijn hieronder afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Van Miltenburg

De adjunct-griffier van de commissie,
Bontje

Inbreng van de fractie van de PVV

De leden van de PVV fractie hebben kennis genomen van de brief van de minister over de verkoop van landmachtmaterieel aan Jordanië. De leden van de PVV fractie zijn tegen de verkoop van deze enorme hoeveelheid materieel aan dit land. Jordanië is een ondemocratische staat. De vrijheid van meningsuiting wordt hier op grote schaal onderdrukt. Zo heeft het land een internationaal opsporingsbevel uitgevaardigd tegen parlementariërs uit andere landen die enkel het vrije woord verkondigen. Verkoop van 1100 Nederlandse legervoertuigen, waaronder ruim 500 pantservoertuigen en 121 houwitsers, aan dit autocratische en corrupte regime is absoluut ongewenst. De leden van de PVV fractie zullen daarom niet instemmen met deze wapendeal en hebben enkele kritische vragen over deze verkoop:

In welke mate zal de verkoop de machtsbalans tussen Israël en Jordanië beïnvloeden? Is de minister er zeker van dat de levering de regionale stabiliteit niet zal verstoren? Het enkele feit dat buurlanden van Jordanië over meer materieel beschikken, geeft voor de leden van de PVV fractie geen voldoende garantie dat van de aankoop van het materieel geen dreiging uitgaat. De leden van de PVV fractie stellen dat de Nederlandse levering van materieel aan Jordanië negatieve effecten heeft op de positie van een van onze belangrijkste Westerse bondgenoten, Israël.

Is de minister van Defensie bereid om samen met de minister van Buitenlandse Zaken de toetsing die het ministerie van Buitenlandse Zaken heeft gedaan naar de overdracht van het materieel naar de Kamer te sturen, zodat het parlement inzicht heeft in de conclusie van het ministerie dat de regionale stabiliteit niet zal worden verstoord door deze wapendeal?

Zijn in het kader van het bovenstaande, naast de acht criteria van de Europese Unie over het wapenexportbeleid, ook andere overwegingen meegenomen in de beslissing tot levering van materieel aan Jordanië, bijvoorbeeld de opinie van de democratische rechtstaat Israël? Zo ja, hoe denkt Israël over deze materieelverkoop aan hun buurland? Zo nee, waarom is de mening van deze belangrijke regionale actor niet meegenomen in de besluitvorming?

Zijn er geen andere, meer democratische kandidaten, die deze voertuigen, vrachtwagens en houwitsers kunnen overnemen? In hoeverre zijn andere opties in het verleden bekeken?

Inbreng van de fractie van de SP

De leden van de SP-fractie hebben kennis genomen van de brief van de minister van Defensie over de verkoop van landmachtmaterieel aan Jordanië. De leden van de SP-fractie vinden het ongepast dat de Kamer niet vooraf is ingelicht toen het contract met Jordanië werd afgesloten. De leden van de SP-fractie hebben nog de volgende vragen:

Kunt u aangeven welke redenen er waren om niet eerst de Kamer in te lichten over de verkoop van de betreffende goederen aan Jordanië, maar daar mee te wachten tot bijna anderhalve maand na dato?

Waarom wordt de Kamer niet standaard vooraf ingelicht als in het verkoopcontract toch het voorbehoud van instemming door de Kamer is opgenomen?

Kunt u aangeven waarom bij de verkoop van Fokker toestellen aan Peru eerder dit jaar de Kamer ook pas twee weken na ondertekening van het contract met de Peruanen werd ingelicht, terwijl de Nederlandse en Peruaanse pers al over de verkoop van de vliegtuigen hadden bericht? (Kamerstuk: 32123-X-105)

Waarom kunnen geen details over de waarde van de verkoop openbaar worden gemaakt, wanneer die gegevens over enige tijd via de overzichten

van exportvergunningen op de website van het Ministerie van Economische Zaken zijn te vinden?

Waarom acht de regering de inzet van YPR pantservoertuigen bij mensenrechtenschendingen niet waarschijnlijk?

Is de regering van mening dat de mensenrechtensituatie wel degelijk bijzonder relevant is, ook wanneer geen direct verband tussen het te leveren materieel en eventueel gebruik daarvan voor mensenrechtenschendingen bestaat?

Wordt (een deel van) het te leveren materieel nog in Nederland opgeknapt en zo ja door welke bedrijven?

Kan de regering een overzicht verstrekken van de inkomsten voor de Staat (niet: de vergunningswaarde) uit de verkoop van surplus materieel per jaar voor de periode 2004 tot en met nu?